

На 19 февруари българският народ се прекланя пред делото на Васил Левски – Апостолът на свободата.

Васил Иванов Кунчев, Дяконът, Игнатий, Джингиби или просто Левски – едни от многото имена, с които е известен Апостолът на свободата. Левски е основна фигура в българското освободително движение. Идеологията му вдъхновява много българи. На 19 февруари 2021 г. се навършват 148 години от трагичната гибел на Апостола.

Васил Иванов Кунчев - Левски е роден на 18 юли 1837 г. в Карлово. Родителите му - Иван Кунчев Иванов и Гина Караиванова имат още четири деца. Васил учи във взаимното училище в Карлово, но прекъсва през 1851, когато умира баща му. Той, заедно с братята си Христо и Петър, е принуден да се грижи за семейството си. Започва като послушник при вуйчо си Василий. На 7 декември 1858 г. приема монашеството и името Игнатий в Сопотския манастир „Св. Спас“.

Монашеството обаче не описва будната и непокорна същност на Апостола. Страстен патриот и националист той избира съдбата на бунтовник. На 3 март 1862 г. заминава за Сърбия и взема участие в Първата българска легия на Раковски в Белград. Качествата му далеч не остават незабелязани. Прозвището си получава благодарение на „левския“ си скок по време на военна тренировка. Раковски е личността, вдъхновила именития българин и дала идеи за нов път на революция. След Сърбия Левски заминава в Румъния, където опознава емиграцията за кратко. През 1864 г. захвърля окончателно расото. Работи незначително време като учител, след което изцяло се посвещава на своята мисията.

През 1867 г. е посочен от Раковски да вземе участие в четата на Панайот Хитов. Четничеството обаче разкрива пред Дякона своите недостатъци и в писмо до Панайот Хитов той изрича крилата си фраза: „Ако печеля, печеля за цял народ – ако губя, губя само себе си“, чрез която разкрива намеренията си да поведе народа само след усилен предварителна подготовка за бунт.

Първият комитет от ВРО е основан в Плевен. По време на първата си обиколка из страната възникват и в Ловеч, Троян, Карлово, Калофер, Казанлък, Пловдив. Апостолът не прави напразни блянове – ясно съзнава, че в центърът на Османската империя, България трябва да постъпи изключително отговорно при сформирването на революционната организация. 1869 г. заедно с Любен Каравелов създава Българския революционен централен комитет. Румънската емиграция, макар и пламенна, все още върло подкрепя четническия принцип. Левски е неспособен да им внуши идеологията си за централна съпротива. Връщайки се в България, продължава изграждането на тайни комитети. ВРО се разраства, а за негова столица е обявен град Ловеч. Постепенно се набират средства и оръжия, организацията набира нови членове. ВРО дава сериозни прогнози за успех до неочаквана смърт на Дяконът през 1873 г.

Левски бива заловен при Къкренското ханче от турската полиция. За негови предатели се считат поп Кръстьо и Димитър Общи, по-рано организирали обира на турския Арабаконак, което налага тежък удар на революционната общност. Левски е отведен в София, където го очаква неравен процес. Заради раните си Апостолът не може дълго да бъде идентифициран. Викат се свидетели, които в отказа си да признаят, биват наказвани. Не можейки да понесе тази несправедливост, Левски се признава за виновен, в обвинение, че единствената му цел е била да помогне на Родината си с честни средства. Присъдата е изпълнена на 19 февруари, 1873 г. в околностите на София. Отива си борбена и възвишена личност, патриот, национален герой, светец...

Днес името на Апостола се произнася с уважение и признателност. Редица обществени центрове носят неговото име. Бива възпят от именити поети като Ботев и Вазов. Васил Левски е революционер – демократ и борец за “святата и чиста република” и преди всичко за свобода – лична, национална, общочовешка. Той се бори за равноправието между народите, за политически и граждански права на етносите и малцинствата, за демократично устройство на обществото – българското, балканското, общочовешкото. Левски остава в историята с делото си, но не като обикновена фигура – той е безспорен пример за поколенията, носител на националната идея, образ на революцията. Името на Васил Левски ще остане завинаги като символ на безсмъртие и пример за родолюбие в сърцата на българския народ. **Поклон пред паметта му!**